

Møteinnkalling - Kontrollutvalget i Namsskogan kommune

Arkivsak: 19/306
Møtedato/tid: 21.11.2019 Kl 10:00
Møtested: Kommunestyresalen

Møtedeltakere:

Geir Anton Staldvik
Birgit Johansen
Jon Inge Vik
Sigmund Nyborg
Britt Iren Bjørhusdal

Forfall:

Kopi: Ordfører, Rådmann og Revisjon Midt Norge SA.

Møtet avvikles for åpne dører, i tråd med kommuneloven § 11-5.
Eventuelle forfall, eller spørsmål om habilitet, meldes til Konsek Trøndelag IKS
v/Jorunn Sund på telefon 959 85 828, eller e-post: jorunn.sund@konsek.no

Varamedlemmer møter etter nærmere innkalling.

Trondheim/Steinkjer, 14.11.2019

Geir Anton Staldvik (sign.)
Leder av kontrollutvalget

Jorunn Sund
Konsek Trøndelag

Sakliste

Saksnr.	Sakstittel
19/19	Referatsaker 21.11.2019
20/19	Kontrollutvalgets rolle og oppgaver 2019 - 2023
21/19	Årsplan 2020
22/19	Oppdragsansvarlig revisors uavhengighetserklæring 2020
23/19	Revisjonsstrategi 2019
24/19	Godkjenning av protokoll 21.11.2019

Eventuelt

Referatsaker 21.11.2019

Behandles i utvalg

Kontrollutvalget i Namsskogan kommune

Møtedato

21.11.2019

Saknr

19/19

Saksbehandler Jorunn Sund

Arkivkode FE - 033

Arkivsaknr 18/151 - 7

Kontrollutvalgssekretariatets innstilling

Referatsakene tas til orientering.

Vedlegg

Hvem kan være til stede når møtet er lukket

Ikke kommunedirektørens oppgave å anbefale sekretariat for kontrollutvalget

Intensjonsavtaler er ikke juridisk bindende

Kan rådmannen være sjef for et kommunalt foretak

Kostnader til overvann og slokkevann kan dekkes gjennom gebyr

Mener mange arkiv er i en svært sårbar situasjon

Politisk hestehandel uten juridisk bindende kraft

Systemsvikt rammer innbyggernes fellesinteresser

Ulovlig å nekte folkevalgte kontakt med ansatte

Hvem kan være til stede når møtet er lukket?

Kommunal Rapport 21.10.2019

Noen innbyggere var til stede under et lukket møte. Er det lov?

Det er bare de folkevalgte, samt tilsatte som har ansvar for den eller de sakene som skal behandles som kan være i rommet når møtet er lukket, forklarer Jan Fridthjof Bernt.

SPØRSMÅL: Et folkevalgt organ besluttet å lukke møtet. Det er ikke spesifisert nærmere hvilket av alternativene som er brukt i [kommunelovens § 31](#). I det lukkede møtet fikk flere innbyggere være til stede og redegjøre for sitt syn på tilsatte i en kommunal virksomhet og det som etter innbyggernes syn var kritikkverdig kommunalt tjenestenivå. De tilsatte, tillitsvalgte og ledelsen i denne kommunale virksomheten fikk ikke være til stede i det lukkede møtet. Var dette en lovlig fremgangsmåte?

SVAR: Første spørsmål er om det var adgang til å lukke dette møtet. Det ble altså ikke oppgitt noen presis hjemmel for dette, men det synes om tema var kritikk av tjenestenivå og tilsatte. Dette er ikke i seg selv tilstrekkelig grunn til å lukke møtet, det måtte i tilfelle være fordi det kunne komme fram opplysninger som enten var taushetspliktbelagt (§ 31 nr. 2), eller der hensynet til personvern tilsa det. Etter det som er opplyst, kan det se ut som om ikke noen av disse alternativene var aktuelle, i og med at det opplyses at flere innbyggere fikk være til stede under hele denne seansen. De som var gjenstand for kritikken, de tilsatte i kommunen, ble derimot lukket ute.

Neste spørsmål blir så hvem som i tilfelle møtet kunne lukkes hadde adgang til å være til stede i dette. Svaret på det er at bare de folkevalgte, samt tilsatte som har ansvar for den eller de sakene som skal behandles, kan være i rommet når møtet er lukket. Innbygger i kommunen kan ikke gis adgang til et lukket møte, heller ikke om de har partsinteresser i saken eller på annen måte er knyttet til den. Som ledd i saksbehandlingen kan enkeltpersoner gis adgang til å gi en muntlig presentasjon av sitt syn på en sak, men da må de bare være til stede akkurat når det skjer, og forlate møterommet når de er ferdig.

En saksbehandling med utgangspunkt i en muntlig presentasjon fra en borger i et møte, vil imidlertid sjelden være forsvarlig som grunnlag for organets saksbehandling. Det vil da være vanskelig å sjekke troverdighet og riktighet av det som fremføres. Dette vil kunne være en alvorlig svikt i saksbehandlingen, særlig hvis det skal treffes vedtak i saken i samme møte, men også ellers der slike innlegg som ikke blir nedtegnet og lagt ved saken, kan danne utgangspunktet for den videre saksgang.

Dette fører oss så over i det tredje spørsmålet: Det kan i alle fall ikke være forsvarlig at et folkevalgt organ mottar muntlige klager på tjenestenivå og saksbehandlere, uten at de som er ansvarlig for dette, får være til stede og høre hva som blir sagt, slik at de har mulighet til å ta til motmæle.

Grunnlaget for offentlige organers myndighetsutøving må være skriftlig dokumentert, for å gi mulighet for både innsigelser og kvalitetskontroll under avgjørelsesprosessen, og for etterkontroll og oppfølging.

Slik som denne saken er referert, fremtrer dette ikke som forsvarlig – og lovlig – saksbehandling.

Ikke kommunedirektørens oppgave å anbefale sekretariat for kontrollutvalget

Kommunal Rapport 07.10 2019

Kan kommunens administrasjon forberede sak om valg av sekretariat til kontrollutvalget?

Jeg vil tro at de fleste steder vil det være nærliggende for kontrollutvalget å be kommunedirektøren om å gi en oversikt over faktiske forhold; hvordan sekretariatsspørsmålet har vært løst i de sammenslåtte kommunene og aktuelle alternativer, skriver professor Jan Fridthjof Bernt.

SPØRSMÅL: Flere steder har nye kommuner som skal etablere sekretariat til kontrollutvalget, benyttet administrasjonen til å forberede saken. Er det forenlig med kontrollutvalgssekretariatets rolle som kommunestyrets redskap til kontroll av administrasjonen?

SVAR: I [kommuneloven § 23–7](#) siste avsnitt er fastsatt at kommunestyret skal selv velge sekretariat for kontrollutvalget, etter innstilling fra dette. Loven sier ikke noe om hvem som skal foreta saksforberedelsen for kontrollutvalget når dette skal avgi sin innstilling om denne saken. Det betyr at det er opp til kontrollutvalget eller i siste instans kommunestyret og bestemme hvem som skal forberede saken for kontrollutvalget, herunder om man vil be om at noen i kommunens administrasjon gjøre dette, eller om man vil engasjere noen utenfra.

Kommunedirektøren og hennes administrasjon har altså ingen rolle i saksforberedelsen hvis de ikke er bedt om å medvirke, av kontrollutvalget selv eller kommunestyret. Hun har uansett ingen innstillingsrett når saken legges fram for kommunestyret til avgjørelse. Innstilling avgis av kontrollutvalget og kommunedirektøren skal ikke foreta noen selvstendig vurdering av denne.

Jeg vil tro at de fleste steder vil det være nærliggende for kontrollutvalget å be kommunedirektøren om å gi en oversikt over faktiske forhold; hvordan sekretariatsspørsmålet har vært løst i de sammenslåtte kommunene og aktuelle alternativer. Men det er ikke kommunedirektørens oppgave å gi en anbefaling om hvilken løsning som bør velges. Denne vurderingen er det kontrollutvalget som skal foreta.

Intensjonsavtaler er ikke juridisk bindende

Kommunal Rapport 08.10.2019

Det nyvalgte flertallet i nye Fjord kommune vil forandre på enighet i intensjonsavtalen. Jussprofessor Jan Fridthjof Bernt sier at det må de gjerne.

Det er Storfjord og Norddal kommuner som fra nyttår blir til Fjord kommune. Dette er landets minste kommunesammenslåing, og den nye kommunen får i underkant av 3000 innbyggere. I intensjonsavtalen står det at administrasjonssenteret skal være i Norddal kommune, og helsehus og helseadministrasjon skal være i Stordal. Det nye flertallet ønsker å bytte om på dette, slik at de slipper å bygge et nytt helsehus. Ansatte og rådmannen reagerer, og fylkesmannen uttrykker bekymring for om de kommer i mål innen 2020 når dette skal snus såpass sent.

Her er saken om striden i Fjord kommune:

[Snur opp ned på intensjonsavtalen](#)

Bernt sier dette om snuoperasjonen i Fjord:

“En intensjonsavtale har ingen juridisk bindende kraft, bare moralsk og politisk. Men fellesnemndas vedtak gjelder så lenge det nye kommunestyret ikke ha vedtatt noe annet.

Jeg antar at det foreligger et saksforelegg til dette vedtaket som følger saken videre, og så er det opp til det nye kommunestyret å vurdere om det trenger en ytterligere saksutredning før det eventuelt tar saken opp til ny vurdering.

Rådmannen må i utgangspunktet forholde seg til det foreliggende vedtaket fra fellesnemnda, men hvis saken blir satt på dagsordenen til møte i kommunestyret, må han på eget ansvar vurdere om det er behov for ytterligere utredning før dette møtet, og herunder ta i betraktning de synspunkter og argumenter som er fremkommet fra det som synes å være et nytt flertall. Men selvsagt uten å være bundet av disse i sin saksfremstilling og innstilling til vedtak.”

Kan rådmannen være sjef for et kommunalt foretak?

Kommunal Rapport 24.09 2019

Det står ikke noe i kommuneloven om at rådmannen ikke også kan være daglig leder i et kommunalt foretak. Er det da greit?

Grunntanken bak ordningen med kommunale foretak er at disse skal kunne drives som selvstendige enheter, adskilt fra kommunens øvrige administrasjon, påpeker Jan Fridthjof Bernt.

SPØRSMÅL: Kan rådmannen i en kommune tilsettes som daglig leder i et kommunalt foretak?

SVAR: Kommunale foretak er en del av kommunens organisasjon, men regulert med særlige bestemmelser i den nye kommunelovens kapittel 9.

Foretakene ledes av et eget styre som velges av kommunestyret ([§ 9-5](#)). Dette styret kan bare instrueres eller overprøves av kommunestyret. Styret tilsetter daglig leder for foretaket ([§ 9-11](#)). I motsetning til andre etatsledere i kommunen er daglig leder ikke underlagt kommunedirektøren – rådmannen, men direkte underlagt styret ([§ 9-12](#)).

Kommunedirektøren har ikke instruksjons- eller omgjøringsrett overfor foretakets daglige leder ([§ 9-16](#)), men hun skal gis anledning til å uttale seg før styret treffer vedtak i saker som også skal behandles av kommunestyret. Hun kan også bestemme at et vedtak truffet av daglig leder eller styret, ikke skal settes i verk før kommunestyret har behandlet saken, med andre en form for ankerett over vedtak som er truffet.

Loven sier ikke noe om hvem som kan tilsettes som daglig leder, men grunntanken bak ordningen med kommunale foretak er at disse skal kunne drives som selvstendige enheter, atskilt fra kommunens øvrige administrasjon. Rådmannens oppgave er å føre tilsyn med virksomheten på vegne av kommunestyret. Dette er et ansvar som ikke lar seg forene med å være daglig leder for foretaket, og etter min mening kan det klart nok ikke være adgang til å tilsette rådmannen i en slik stilling.

Kostnader til overvann og slokkevann kan dekkes gjennom gebyr

Kommunal Rapport 24.10.2019

Men det forutsetter at kostnadene er knyttet til behov for tiltak på ledningsnett. Der slokkevann besørges ved at brannvesenet disponerer tankbil, kan dette ikke finansieres gjennom gebyret, mener Miljødirektoratet.

Norges Kommunerevisorforbund (NKRF) har i et brev spurt om gebyrbelastning av overvann og vann til brannslukking.

Hensikten er å få svar på om det er tilstrekkelig lovhjemmel for å belaste de kommunale selvkostområdene vann og avløp med kostnadene som knytter seg til håndtering av overvann og brannvesenets behov for slokkevann.

Med «overvann» menes regnvann på veier, gater, parkeringsplasser, og større takflater fra private bygg, næringsbygg og offentlige bygg, og vann som følge av stormflo og smeltevann fra snøsmelting. Med «brannvann» menes slokkevann for kommunens branttjeneste.

Miljødirektoratet har fått i oppdrag av Klima- og miljødepartementet å svare på henvendelsen.

Overvann

I svaret skriver Miljødirektoratet at vann- og avløpsgebyret i utgangspunktet er etablert for å dekke kommunens nødvendige kostnader på vann- og avløpssektoren.

– Kostnader til overvann og slokkevann kan anses som nødvendig kostnader på vann- og avløpssektoren, forutsatt at kostnadene er knyttet til behov for tiltak på ledningsnett. Kostnader til overvann og slokkevann som ikke er utløst av behovet for tiltak på ledningsnett, anses ikke som nødvendige kostnader på vann- og avløpssektoren og kan ikke gebyrfinansieres, heter det i brevet fra Miljødirektoratet.

Begge brevene er lagt ut på [NKRFs nettsider](#) (ekstern lenke).

I brevet skriver direktoratet at dagens gebyr ikke kan brukes på overvannstiltak som ikke utløses av behovet for tiltak på avløpsnett, som følge av sprengt kapasitet eller lignende.

– Lokale tiltak for å håndtere overvann som renner av fra overflaten som følge av nedbør og smeltevann, kan ikke gebyrfinansieres. Dette gjelder for eksempel etablering av infiltrasjonssoner (f.eks. grøntområder), fordrøyningsbasseng, regnbed og grønne tak med mer.

Gebyr kan heller ikke brukes til å finansiere tilskudd til private tiltak som kan redusere kommunes behov for selv å gjøre tiltak eller investeringer på vegne av fellesskapet.

– Dagens gebyr kan altså kun brukes til å finansiere kommunens ledningsrelaterte overvannstiltak, øvrige overvannstiltak må finansieres på andre måter, skriver Miljødirektoratet.

Slokkevann

Når det gjelder slokkevann, viser direktoratet til kommunens plikt til å levere både drikkevann og slokkevann.

– Det er en tjeneste som kommer innbyggerne direkte til gode ved at vannet sørger for brannsikkerhet for den enkelte i kommunen. Det at innbyggerne betaler for kostnader med slokkevann fremstår derfor heller ikke som urimelig, heter det i brevet.

Direktoratet skriver videre at kommunen har lovhjemmel til å dekke inn kostnader med slokkevann gjennom årsgebyret for vann- og avløp, såfremt kostnadene er utløst av behovet for tiltak på ledningsnett og anses som nødvendige kostnader på vann- og avløpssektoren.

– Der slokkevann besørages ved at brannvesenet i stedet disponerer tankbil, kan dette ikke finansieres gjennom gebyret, mener Miljødirektoratet.

Mener mange arkiv er i en svært sårbar situasjon

Kommunal Rapport 24.09.2019

De kommunale arkivtjenestene får nye oppgaver, det omstilles, digitaliseres og endres, men det følger ikke alltid ekstra ressurser med. Arkivverket mener situasjonen er svært alvorlig for mange arkiv.

Den laveste gjennomsnittscoren på årets arkivundersøkelse fra Arkivverket gjelder spørsmålet om fastsettelse av kassasjonsfrister for arkivmateriale som ikke skal bevares permanent.

Arkivverket mener mange arkiv befinner seg i en svært sårbar posisjon og karakteriserer situasjonen som svært alvorlig.

Arkivverkets bekymring kommer i forbindelse med at de nå offentliggjør årets kommuneundersøkelse. Alle landets kommuner har blitt bedt om å svare på en spørreundersøkelse om situasjonen for eget arkiv.

Og selv om noen tilbakemeldinger viser bedre resultater enn foregående år, mener Arkivverket at både kommuner og stat har store utfordringer med å håndtere en stadig økende informasjonsmengde.

Sender ikke dokumenter til langtidslagring

Blant det mest bekymringsfulle som Arkivverket trekker fram etter årets kommuneundersøkelse er følgende:

42 prosent av kommunene har aldri tatt uttrekk fra noen av sine systemer. Dette er riktignok en forbedring fra i fjor, men Arkivverket mener situasjonen fortsatt er alvorlig.

Et «uttrekk» betyr å overføre data fra kommunens datasystem til langtidslagring. Når disse uttrekkene ikke blir gjort, blir informasjonen liggende i datasystemene og Arkivverket peker på at den da før eller siden vil gå tapt. Dette kan gjelde rettighetsinformasjon innen barnevern, skole eller omsorgstjenester. Det er særlig småkommunene som oppgir at de aldri har tatt uttrekk.

Undersøkelsen viser at det hvert år registreres 48 millioner journalposter i stat og kommune.

– Det er mye dokumenter, men vi mener det utgjør en brøkdel av viktig dokumentasjon i offentlig sektor. Det er betydelig mer dokumentasjon som aldri ble arkivert, eller som befinner seg i hundretalls fagsystemer og som aldri når ut til offentlig journal, sier avdelingsdirektør Espen Sjøvoll i Arkivverket i en pressemelding.

I undersøkelsen har staten og kommunene blitt bedt om å gjøre søk i eget sak- og arkivsystem. Disse søkene viser at stat og kommune til sammen har liggende cirka 800.000 dokumenter registrert som ferdige, men som av ulike grunner ikke har funnet veien ut til offentlig journal. Det betyr at de ikke blir tilgjengelige for offentligheten.

Mangler brukervennlige løsninger

Arkivverket mener at de stadig økende informasjonsmengdene ikke er tilpasset dagens arkivsystemer.

– Ansatte sliter med å holde oversikt over hva som skal arkiveres, og det mangler brukervennlige løsninger som ikke spiser for mye tid av arbeidshverdagen. En annen stor utfordring er å ta vare på dataene som blir skapt. Etter nesten 20 år med digital saksbehandling er det fremdeles svært mange kommuner som aldri har overført data fra kommunens datasystemer til sikker langtidslagring, såkalte uttrekk, sier avdelingsdirektør Espen Sjøvoll i Arkivverket i en pressemelding.

Samtidig som mange arkiv opplever at de mangler ressurser, er området hvor kommunene kommer dårligst ut det som er knyttet til hvor lengde de skal ta vare på dokumenter som man ikke trenger å lagre permanent. Arkivverket peker på når kommunene ikke fastsetter tidspunkt for kassasjon, så klarer kommunen heller ikke å systematisk identifisere arkivmateriale som har gått ut av bruk og som man ikke trenger oppbevare lenger.

Politisk hestehandel uten juridisk bindende kraft

Kommunal Rapport 30.09.2019

Kommunestyret velger ordfører på fritt grunnlag i det konstituerende møtet. Politikk er en usikker levevei, med krevende plikter uten rettslig vern av arbeidsvilkår og avlønning. Den som er påsatt eller valgt som ordfører eller varaordfører, har ikke noe «stillingsvern» når det gjelder omfanget av vervet og godtgjøringen. Hun er ordfører eller varaordfører med de vilkår som kommunestyret eller fylkestinget til enhver tid måtte fastsette i reglement, og kan ikke frasi seg vervet fordi om godtgjøringen reduseres, skriver Jan Fridthjof Bernt.

SPØRSMÅL: Vi leser mye i avisene om dagen om avtaler om fordeling av verv som ordfører og varaordfører i forbindelse med sammenslåing av kommuner og fylkeskommuner. Hvilke regler har vi om dette, og hvor bindende er slike avtaler?

SVAR: Dette er et tema som vi har vært innen på tidligere i denne spalten, men for oversiktens skyld skal jeg prøve å gi en kort samlet oversikt over hva som gjelder.

I kommuneloven [§ 6-2](#) har vi bestemmelser om valg av ordfører og varaordfører. Disse velges av fylkestinget eller kommunestyret. Forut for valget foregår det oftest forhandlinger mellom alle eller noen av partiene som er representert her, om fordeling av disse og andre verv, og noen ganger også om en politisk plattform for et samarbeid. Men dette er rent politiske avtaler, uten noen form for juridiske bindende kraft. Kommunestyret og fylkestinget velger ordfører og varaordfører på fritt grunnlag i det konstituerende møtet.

Valgene av disse vervene skjer «for hele valgperioden». Den som velges som ordfører eller varaordfører, har rett og plikt til å bli stående i vervet så lenge hun er valgbar – i praksis bosatt i kommunen eller fylkeskommunen, og ikke tilsatt i en stilling som avskjærer valg som folkevalgt.

Det er også kommunestyret eller fylkestinget som fastsetter godtgjøring for disse vervene i reglements form. I denne forbindelse kan det også fastsettes at vervene skal være heltids- eller deltid.

Bestemmelsene om godtgjøring og «stillingsbrøk» kan imidlertid endres senere. Kommunestyret eller fylkestinget er ikke bundet verken av politiske avtaler eller tidligere vedtak, og kan vedta nye reglementsbestemmelser om dette med virkning for dem som tidligere er valgt. Ved senere endringer kan det riktignok bli spørsmål om ettergodtgjøring for den som har hatt vervet som hovedbeskjeftigelse, men dette er det praksis opp til kommunestyret eller fylkestinget å vurdere.

Ved sammenslåing av kommuner eller fylkeskommuner kan det bli spørsmål om å vedta reglement om stillingsbrøk og godtgjøring for disse vervene i den sammenslåtte kommune eller fylkeskommunen som en del av det forberedende arbeid med sammenslåingen, etter Inndelingslova [§ 26](#). Et slikt vedtak vil da ligge i bunnen når det nye kommunestyret eller fylkestinget konstituerer seg, men det binder ikke dette. Det nyvalgte kommunestyret eller fylkestinget kan når som helst reversere vedtak som er truffet, f.eks. ved å redusere stillingsbrøk eller godtgjøring for disse vervene. Den som er påsatt eller valgt som ordfører eller varaordfører, har ikke noe «stillingsvern» når det gjelder omfanget av vervet og godtgjøringen. Hun er ordfører eller varaordfører med de vilkår som kommunestyret eller fylkestinget til enhver tid måtte fastsette i reglement, og kan ikke frasi seg vervet fordi om godtgjøringen reduseres.

Politikk er en usikker levevei, med krevende plikter uten rettslig vern av arbeidsvilkår og avlønning.

Systemsvikt rammer innbyggernes fellesinteresser

Kommunal Rapport 16.08.2019

Erik Magnus Boe, professor emeritus ved UiO

Skal man komme uvesenet med triksing og fiksing i forvaltningen til livs, nytter det ikke bare å reagere i enkeltsaker, og å gi noen avskjed eller streng korreks. Grunnleggende systemsvikt er mer enn et etisk problem som kan løses med å stramme opp moralen.

To scenarioer: En vannverkssjef på Romerike inngår avtale uten anbud med en entreprenør som han driver butikk med på si. Vannverkssjefen selger utstyr som kommunen eier, putter pengene i egen lomme, reiser til Sør-Afrika, der han kjøper afrikansk farm (!) med midler som stammer fra kommunen. Tappingen av midler skjedde i mer enn 20 år. Vannverkssjefen blir dømt til åtte års fengsel for økonomisk utroskap.

Neste scenario: Ressurssterke grunneiere får en arkitekt til å fikse dispensasjoner på Tjøme. Arkitekten etablerer tett samarbeid med byggesaksavdelingen i kommunen, som består av to menn. En av dem søker permisjon, og tar seg arbeid hos arkitekten, den andre får 'vennetjenester' fra arkitekten. Også han begynner etter hvert å arbeide hos arkitekten, mens den annen går motsatt vei, tilbake til kommunen.

Dispensasjoner blir gitt i ett sett fra byggesaksavdelingen stikk i strid med lov og reglement, uten at sakene blir behandlet av administrasjonssjef eller av folkevalgte. Færder kommune, den nye storkommunen, tar affære, og Økokrim etterforsker fire personer for grovt misbruk av myndighet og for eventuell korrupsjon.

Hva er felles for disse scenarioene – bortsett fra at begge handler om kommuner?

De gjelder triksing og fiksing med regelverket. Noe annet som er felles, er at det var mulig å omgå regelverket lenge uten å bli oppdaget. Ledelsen fulgte ikke med. Takket være mediene ble skandalene rullet opp.

Slik skal det ikke være. Kommunene må selv sørge for kvalitetssikring. Det betyr å gå systeminnretningen i sømmene. Svikter enkelthandlinger eller enkeltbeslutninger, er det ofte fordi bakenforliggende system ikke fungerer.

Skandalene på Romerike og på Tjøme stakk dypere enn bare til inhabilitet og til uforsvarlig saksbehandling. Interne arbeidsforhold var ikke blitt spesifisert godt nok ('dette kan du gjøre, ikke det'), samtidig som manglende tilsyn gjorde at virksomheten kunne foregå mer eller mindre i dølgsmål uten å bli oppdaget av ledelsen. I tillegg var samrøret mellom privat og offentlig så tett at forholdene lå til rette for misbruk av offentlig forvaltning.

Kort sagt: Organisasjons- og driftsstrukturen sviktet kapitalt.

Skal man komme uvesenet til livs, nytter det ikke bare å reagere i enkeltsaker, og å gi noen avskjed eller streng korreks. Grunnleggende systemsvikt er mer enn et etisk problem som kan løses med å stramme opp moralen.

Systemsvikt er et juridisk problem. Det må angripes deretter: Noen grunnleggende krav må stilles til hvordan det offentlige må innrette sin virksomhet. Da rekker det ikke å holde seg til tilvante lovlighets- og ulovlighetstanker. For mens feilaktige enkeltbeslutninger og enkelthandlinger gjerne skyldes at myndighetene griper for sterkt inn i innbyggernes rettigheter og friheter, preges uforsvarlig systeminnretning lett av det motsatte: Myndighetene gjør ikke nok for å verne innbyggernes fellesinteresser.

Ta kommunen som overlot til en privat aktør å føre tilsyn med at bygg holdt nødvendige kvalitetsmessige mål, uten å forvise seg om at bygget holdt nivået som innbyggere med grunn kan vente seg. Det endte med en høyesterettsdom med erstatningsansvar for kommunen (Lovdata, hr-2015-276).

Andre ganger er det ikke systemunntakelser som skaper problemet, det er selve organiseringen som svikter, typisk når ansatte havner i uforenlige dobbeltroller. Gode betegnelser finnes på folkemunne: Å sette bukken til å passe havresekken, å møte seg selv i døra, å sitte på begge sider av bordet. Da er det ikke alene inhabilitet i enkeltsaker som skaper problemer, det er selve rollekombinasjonen som ikke går an.

En gang påtok ligningsfunksjonærer seg tjenester som økonomiske rådgivere for bedrifter i kommunen. Ligningssjefen forbød dem det. Ligningsfunksjonærene brant imidlertid så sterkt for å få slått fast retten til å drive bigeskjeften ved siden av arbeidet på ligningskontoret at de anla søksmål, tapte og anket helt til topps. Høyesterett satte ned foten, ikke fordi ligningsfunksjonærene var inhabile i ligningssakene – for funksjonærene passet på å 'bytte klienter' når de skulle ligne bedriftene (!). Det var selve ordningen som var ulovlig (Lovdata, hr-1961-1012).

Dette systemperspektivet har vært forsømt i faglitteraturen. I bøker og i fagartikler har enkelthandlinger og enkeltbeslutninger tiltrukket seg oppmerksomheten: Er et forvaltningsvedtak ugyldig? Har noen foretatt erstatningsbetingende handling?

Færre har spurt om selve systeminnretningen holder rettslig mål. Det har jeg gjort. I min bok *Forsvarlig forvaltning* (Universitetsforlaget 2018) drøfter jeg på 55 av 188 sider om det består et ulovfestet krav til forsvarlig systeminnretning som har gått under radaren til jurister så vel som i politikk og i offentlig forvaltning.

Høyesterett og ikke minst Sivilombudsmannen har stilt seg rimelig åpne for den slags tanker, skjønt det rettslige grunnlaget er ennå såpass spedt at ingen kan si med sikkerhet hvor langt kravet til systemforsvarlig forvaltning går.

Det er til å leve med. Utfordringen ligger i første hånd på kommunene og på KS, som må kjenne ansvar for å få utviklet klarere regler for systeminnretning, og for å få satt i verk praktiske tiltak for å motvirke at det skal bli for lett å trikse og fikse – og å komme unna med det.

Ulovlig å nekte folkevalgte kontakt med ansatte

Kommunal Rapport 15.10.2019

Ingen kan forby folkevalgte eller borgere å kontakte ansatte i kommuneadministrasjonen. Jan Fridthjof Bernt er klar på at det ikke finnes lovhjemmel for å nekte folkevalgte å kontakte ansatte.

Sist uke vedtok bystyret i Kristiansand nytt saksbehandlingsreglement, der det heter at «all kontakt mellom politikere og administrasjonen skal gå via kommunedirektøren eller den aktuelle direktør».

Nå er professor emeritus Jan Fridthjof Bernt klar på at et slikt påbud ikke holder vann juridisk.

– Ingen, heller ikke kommunestyret, kan forby folkevalgte – eller andre borgere – å ta kontakt med tilsatte i administrasjonen. Kommunestyret har rett og slett ikke myndighet til å instruere de folkevalgte om hvem de skal snakke med, eller for den saks skyld om noe annet, skriver Bernt i en e-post til Kommunal Rapport.

Flere av KS' prosessveiledere i folkevalgtprogrammet råder folkevalgte og administrasjon til å bli enige om kontakt-regler.

Kan ikke nekte

Bernt er klokkeklar på at kommunestyret heller ikke kan gi bestemmelser om hvem *de tilsatte i administrasjonen* kan snakke med.

– Også et slikt generelt inngrep i de tilsattes ytrings- og kommunikasjonsfrihet er etter min oppfatning klart ulovlig. Det vil selvsagt være situasjoner der det vil kunne være uheldig at en tilsatt går ut med personlige meninger eller meddelelser om intern saksbehandling i saker der hun medvirker, men dette er en sak for den administrative ledelse å reagere på – som et ledd «det løpende personalansvar». Dette må i tilfelle vurderes fra sak til sak, og det er ikke kommunestyrets oppgave å gjøre dette, uttaler Bernt.

Han sier at problemet heller ikke løses ved et generelt forbud gitt av kommunedirektøren mot at tilsatte snakker med folkevalgte eller andre.

– Om nødvendig kan kommunedirektøren innskjerpe at det ikke skal gis opplysninger om den interne saksbehandling, og at den som medvirker ved denne, ikke skal gi uttrykk for personlige synspunkter på saker som er under behandling. Men et generelt forbud mot all kommunikasjon med folkevalgte eller andre om løpende saker vil gå altfor langt her. Inngrep i ytrings- og kommunikasjonsfriheten for de tilsatte må begrunnes i konkrete skadevirkninger for saksbehandlingen, skriver Bernt.

Mangler støtte i ny lov

Den nye kommuneloven har en bestemmelse der det heter at «Kommunedirektøren har det løpende personalansvaret for den enkelte, inkludert ansettelse, oppsigelse, suspensjon, avskjed og andre tjenstlige reaksjoner, hvis ikke noe annet er fastsatt i lov.»

Bernt peker på at det administrative ansvaret tidligere har vært delegert til kommunedirektøren av kommunestyret. Med den nye loven har kommunedirektøren fått ansvaret nedfelt direkte i loven.

– Mens de folkevalgte tidligere hadde mulighet til å gå inn i også i enkeltsaker, kan verken kommunestyret eller andre folkevalgte organer nå gå inn i slike. Dette gjelder for alle saker

som angår «det løpende personalansvar for den enkelte». Kommunestyret kan bare gi generelle regler om personalforvaltningen eller saksbehandlingen, påpeker Bernt.

Bare rådmann kan straffe

Som en konsekvens av den nye kommuneloven er det bare kommunedirektøren som kan ta opp og reagere på det hun mener er brudd på prinsippene. Kommunestyret kan ikke reagere tjenestemessig på tilsattes ytringer og meddelelse av opplysninger. Det er en del av kommunedirektørens «løpende personalansvar».

– Kommunestyret kan gi uttrykk for en *mening* om slike forhold, f.eks. i form av et vedtak om man synes det er uheldig at tilsatte i administrasjonen har direkte kommunikasjon med folkevalgte eller mediene om løpende saker, men det er kommunedirektørens ansvar å sette grenser for og eventuelt gi retningslinjer om slik kommunikasjon, og reagere tjenestemessig når tilsatte går over streken for hva som er deres alminnelige ytringsfrihet – som borgere eller som varslere, presiserer Bernt.

Kontrollutvalgets rolle og oppgaver 2019 - 2023

Behandles i utvalg

Kontrollutvalget i Namsskogan kommune

Møtedato

21.11.2019

Saknr

20/19

Saksbehandler Jorunn Sund

Arkivkode FE - 033

Arkivsaknr 19/252 - 5

Kontrollutvalgssekretariatets innstilling

Rolle og oppgaver er gjennomgått og tas til orientering.

Saksutredning

I dette kontrollutvalgmøte skal vi ha en gjennomgang av kontrollutvalgets rolle og oppgaver.

Hovedpunktene vil være:

Den kommunale egenkontrollen.

Kontrollutvalgets ansvar - § 23-2.

Grunnleggende om kontrollutvalgets rolle.

Prinsipper for utvalgets saksbehandling.

Sekretariatet.

Revisjonen.

Saker i kontrollutvalget.

Kontrollutvalgets verktøy.

Taushetsplikt og habilitet.

Praktisk informasjon.

Organisasjoner.

Evalueringsoverføring fra forrige kontrollutvalg.

Kommunelovens § 22-1 fastslår at kommunestyret har (det øverste) ansvaret for å kontrollere kommunens virksomhet. Iht. lovens §23-1 skal kommunestyret velge et kontrollutvalg som skal utøve kontrollen på sine vegne.

Kontrollutvalget er ikke et klageorgan og har primært systemvurderinger som sitt mandat og arbeidsfelt. Kontrollutvalget kan ikke og skal ikke overprøve lovlige politiske eller administrative beslutninger.

Kontrollutvalget skal påse at (§23-2):

1. kommunens regnskaper blir revidert på en betryggende måte
2. det føres kontroll med at den økonomiske forvaltningen foregår i samsvar med gjeldende bestemmelser og vedtak
3. det utføres forvaltningsrevisjon av kommunens eller fylkeskommunens virksomhet, og av selskaper kommunen eller fylkeskommunen har eierinteresser i
4. det føres kontroll med forvaltningen av kommunens eller fylkeskommunens eierinteresser i selskaper mv. (eierskapskontroll)
5. vedtak som kommunestyret eller fylkestinget treffer ved behandlingen av revisjonsrapporter, blir fulgt opp.

Kontrollutvalget må på generelt grunnlag videre forsikre seg om at bl.a. følgende hensyn blir tilfredsstillende avveid og ivaretatt:

- Hensynet til sikker og målrettet drift - har rådmannen etablert et tilfredsstillende system for å sikre at kommunen når sine mål og at lovverk og kommunale vedtak blir etterlevd?
- Hensynet til brukerne – får brukerne en tilfredsstillende tjeneste og blir brukerne gitt tilstrekkelig mulighet til medvirkning i samsvar med lovens krav?

- Hensynet til de pårørende – blir det gitt tilfredsstillende informasjon og blir de pårørende gitt mulighet til medvirkning i samsvar med lovens krav?
- Hensynet til de ansatte og deres arbeidsmiljø – Blir de ansatte og deres arbeidsmiljø tilfredsstillende ivaretatt i samsvar med lov og avtaler?

(Punktene er ment som eksempler og listen er ikke uttømmende.)

For å løse sine oppgaver kan kontrollutvalget kreve at kommunen legger fram enhver opplysning, redegjørelse eller dokument som utvalget finner nødvendig for å utføre sine oppgaver. Kontrollutvalget kan også foreta undersøkelser som det mener er nødvendige. Taushetsplikt er ikke til hinder for å gjennomføre kontrollutvalgets kontrolltiltak.

I praksis har sekretæriatet uttøvd denne innsynsretten på vegne av kontrollutvalget som ledd i sin saksforberedelse.

Kontrollutvalgets leder har møte- og talerett i kommunestyret eller fylkestinget når utvalgets saker skal behandles. Utvalgets leder kan la ett av de andre medlemmene i utvalget utøve denne retten på sine vegne.

Sekretær vil gi en orientering om kontrollutvalgets plass og rolle i den kommunale hverdagen i møtet.

Kontrollutvalgsssekretariatets konklusjon

Etter sekretariatets vurdering er det svært viktig at kontrollutvalget har en god dialog med kommunestyret og at utvalget presenterer sine saker ved kommunestyrets behandling.

Årsplan 2020

Behandles i utvalg

Kontrollutvalget i Namsskogan kommune

Møtedato

21.11.2019

Saknr

21/19

Saksbehandler Jorunn Sund

Arkivkode FE - 033

Arkivsaknr 19/252 - 3

Kontrollutvalgssekretariatets innstilling

1. Kontrollutvalget vedtar det fremlagte forslag til årsplan for sin virksomhet i 2020.
2. Kontrollutvalgets årsplan oversendes kommunestyret til orientering

Vedlegg

Årsplan Namsskogan 2020

Saksutredning

Årsplanen for 2020 samler kontrollutvalgets planer for sin virksomhet og er utarbeidet på et overordnet nivå. Planen er ikke en detaljert beskrivelse av kontrollutvalgets virksomhet. Det legges opp til 5 møter i 2020.

Utkast til årsplan må ses på som en skisse over de aktiviteter kontrollutvalget vil ta for seg i løpet av året, jfr. tabellen bakerst i planen. Kontrollutvalget må uansett ha rom til å omprioritere dersom vanskelige eller viktige saker skulle komme frem gjennom året.

Årsplanen vedtas av kontrollutvalget selv og sendes kommunestyret til orientering.

Forslag til kontrollutvalgets årsplan for 2020 følger vedlagt

Kontrollutvalgssekretariatets konklusjon

Utkastet til årsplanen legges frem for utvalget til behandling og anbefales vedtatt med de endringer som kontrollutvalget selv finner å gjøre.

Konsek

TRØNDELAG IKS Kontrollutvalgenes sekretariat

Årsplan 2020

Kontrollutvalget

Namsskogan kommune

Kontrollutvalgets lovpålagte oppgaver¹

Kontrollutvalget skal føre løpende kontroll på vegne av kommunestyret. Kontrollutvalget skal påse at:

- a) kommunens eller fylkeskommunens regnskaper blir revidert på en betryggende måte
- b) det føres kontroll med at den økonomiske forvaltningen foregår i samsvar med gjeldende bestemmelser og vedtak
- c) det utføres forvaltningsrevisjon av kommunens eller fylkeskommunens virksomhet, og av selskaper kommunen eller fylkeskommunen har eierinteresser i
- d) det føres kontroll med forvaltningen av kommunens eller fylkeskommunens eierinteresser i selskaper mv. (eierskapskontroll)
- e) vedtak som kommunestyret eller fylkestinget treffer ved behandlingen av revisjonsrapporter, blir fulgt opp.

Regnskapsrevisjon

Utvalget skal påse at kommunens regnskaper blir revidert på en betryggende måte, at regnskapsrevisjonen blir utført i samsvar med lov, forskrift og kontrollutvalgets instruksjer og avtaler med revisor, og at regnskapsrevisjonen blir utført av revisorer som oppfyller kravene som blir stilt i lovverket.

Forvaltningsrevisjon

Kontrollutvalget skal påse at det gjennomføres forvaltningsrevisjon av kommunens administrasjon og av selskapene som kommunen har eierinteresser i. Kontrollutvalget skal lage en plan for gjennomføringen av forvaltningsrevisjoner. Planen skal være basert på risiko- og vesentlighetsvurderinger. Planen vedtas av kommunestyret. Utvalget skal også se til at administrasjonen setter i verk vedtak som er gitt av kommunestyret etter forvaltningsrevisjoner.

Eierskapskontroll

Kontrollutvalget skal føre kontroll med forvaltningen av kommunens eierskap gjennom eierskapskontroller. Kontrollutvalget skal lage en plan for gjennomføring av eierskapskontrollene, planen skal baseres på risiko- og vesentlighetsvurderinger. Planen vedtas av kommunestyret. Kontrollutvalget skal rapportere om resultatene av kontrollene til kommunestyret. Utvalget skal også se til at administrasjonen setter i verk vedtak som er gitt av kommunestyret etter forvaltningsrevisjoner.

Budsjett for kontrollarbeidet

Utvalget setter opp forslag til årsbudsjett for revisjon, sekretariatet og kontrollutvalgets egen drift og sender dette til kommunestyret med anbefaling om vedtak.

Rapportering til kommunestyret

Kontrollutvalget skal rapportere om resultatene av sitt arbeid til kommunestyret.

Uttalelse om årsregnskapet

Kontrollutvalget skal uttale seg om kommunens årsregnskap og årberetning.

Annet

Kontrollutvalget kan foreta undersøkelser som det mener er nødvendig.

Andre oppgaver

Kontakten med kommunestyret

Kontrollutvalget bør arbeide for å få en best mulig kommunikasjon med kommunestyret, både gjennom sakene utvalget oversender og ved orienteringer om utvalgets virksomhet.

¹ Se kommuneloven § 23-2 og forskrift om kontrollutvalg og revisjon for en fullstendig oversikt over kontrollutvalgets ansvar og myndighet.

Virksomhetsesøk

For å ha god kjennskap til og kunne føre tilsyn med kommunens virksomhet, besøker kontrollutvalget kommunens virksomheter og selskaper der kommunen har eierinteresser. Det er opp til utvalget å bestemme hvor ofte det ønsker å gjennomføre slike besøk.

Henvendelser fra publikum

Alle skriftlige henvendelser som kommer inn til sekretariatet blir lagt fram for kontrollutvalget, som tar stilling til om utvalget vil behandle saken og hvordan den skal følges opp.

Oppfølging av saker

Kontrollutvalget følger opp politiske vedtak som angår utvalgets arbeid. Sekretariatet legger fram status for vedtak minst én gang per år.

Utvalgets faglige oppdatering

Medlemmene i kontrollutvalget får tilbud om å delta på faglige samlinger.

Spesielle prioriteringer

Følge opp at kontrollutvalgets saker til kommunestyre blir fremlagt og til riktig tid i kommunestyre.

Møteplan for kontrollutvalget

Aktiviteter/saker	23.01.2020	19.03.2020	29.04.2020	27.08.2020	26.11.2020
Orientering fra rådmannen	X	X	X	X	
Referatsaker	X	X	X	X	X
Årsplan					X
Årsmelding for kontrollutvalget			X		
Årsregnskap, årsberetning, revisjonsberetning	X				
Risiko- og vesentlighetsvurdering – forvaltningsrevisjon	X				
Risiko- og vesentlighetsvurdering – eierskapskontroll		X			
Plan for forvaltningsrevisjon		X			
Plan for eierskapskontroll			X		
Bestilling av forvaltningsrevisjon/ eierskapskontroll			X		
Prosjektplan forvaltningsrevisjo/eierskapskontroll				X	
Rapport fra forvaltningsrevisjon/ eierskapskontroll					?
Skatteoppkreverfunksjonen				X	
Revisjonsstrategi / uavhengighetserklæring				X	
Budsjett for kontrollutvalget				X	
Virksomhetsbesøk					?

Oppdragsansvarlig revisors uavhengighetserklæring 2020

Behandles i utvalg

Kontrollutvalget i Namsskogan kommune

Møtedato

21.11.2019

Saknr

22/19

Saksbehandler Jorunn Sund

Arkivkode FE - 216

Arkivsaknr 18/278 - 13

Kontrollutvalgssekretariatets innstilling

Kontrollutvalget tar den gitte informasjon til etterretning, og har ingen merknader til regnskapsrevisors vurdering av sin uavhengighet.

Vedlegg

Uavhengighetserklæring

Saksutredning

Enhver som foretar revisjon for kommune eller fylkeskommune skal fortløpende vurdere egen uavhengighet, og skal hvert år, og ellers ved behov, avgi en skriftlig egenvurdering av sin uavhengighet til kontrollutvalget jf. revisjonsforskriftens § 15. Kravene til uavhengighet og objektivitet gjelder både ved regnskapsrevisjon og ved forvaltningsrevisjon.

Ytterligere krav til oppdragsansvarlig revisor er kravet til vandel, jf. revisjonsforskriftens § 12. Oppdragsansvarlig revisor må ha ført en hederlig vandel, være i stand til å oppfylle sine forpliktelser etter hvert som de forfaller samt være myndig.

Oppdragsansvarlig regnskaps revisor er registrert revisor og får sin vandel kontrollert av finanstilsynet.

Når det gjelder forvaltningsrevisors vurdering av sin uavhengighet vil uavhengighetsvurderingen skje før hvert påbegynte forvaltningsprosjekt.

Kontrollutvalgssekretariatets konklusjon

Det er avgitt skriftlig egenvurdering av revisors uavhengighet til kontrollutvalget jf. revisjonsforskriftens § 15. Kravene til uavhengighet og objektivitet for regnskapsrevisor er med dette oppfylt.

Egenvurdering av uavhengighet:

Namsskogan kommune

Kommuneloven § 79 og forskrift om revisjon § 13 setter krav til revisors uavhengighet. Kravene er beskrevet i bestemmelsene. I tillegg setter forskrift om revisjon § 14 begrensninger. Dette dokumentet beskriver revisors egenvurdering og skal ivareta krav i forskrift om revisjon § 15.

Ansettelsesforhold	Undertegnede har ikke ansettelsesforhold i andre stillinger enn i revisjonsselskapet
Medlem i styrende organer	Undertegnede er ikke medlem i styrende organer i noen virksomhet som Namsskogan kommune deltar i.
Delta eller inneha funksjoner i annen virksomhet, som kan føre til interessekonflikt eller svekket tillit	Undertegnede deltar ikke i eller innehar funksjoner i annen virksomhet som kan føre til interessekonflikt eller svekket tillit til rollen som revisor.
Nærstående	Undertegnede har ikke nærstående som har en slik tilknytning til Namsskogan kommune at dette har betydning for min uavhengighet og objektivitet i utførelsen av revisjonsoppdraget.
Rådgivnings- eller andre tjenester som er egnet til å påvirke revisors habilitet	<p>Undertegnede bekrefter at det ikke er ytet rådgivning eller andre tjenester overfor Namsskogan kommune som er av en slik art at dette kommer i konflikt med denne bestemmelsen.</p> <p>Før slike tjenester utføres, vurderer revisor rådgivningens eller tjenestens art i forhold til revisors uavhengighet og objektivitet. Dersom revisor konkluderer med at utøvelse av slik tjeneste kommer i konflikt med bestemmelsen i forskriftens § 14, utfører revisor ikke tjenesten. Hvert enkelt tilfelle vurderes særskilt.</p> <p>Revisor vil kunne besvare spørsmål/henvendelser som er å betrakte som veiledning og bistand og ikke revisjon. Slike veiledninger skjer med varsomhet og på en måte som ikke binder opp revisors senere revisjons- og kontrollvurderinger.</p>
Tjenester under (fylkes)kommunens egne ledelses- og kontroll-oppgaver	Undertegnede bekrefter at det ikke ytes tjenester overfor Namsskogan kommune som hører inn under kommunens egne ledelses- og kontrolloppgaver.
Opptre som fullmektig for den revisjonspliktige	Undertegnede bekrefter at verken revisor eller Revisjon Midt-Norge SA opptre som fullmektig for Namsskogan kommune.
Andre særegne forhold	Undertegnede kjenner ikke til andre særegne forhold som er egnet til å svekke tilliten til min uavhengighet og objektivitet.

Namsos 20.mai 2019

Heidi Anita Galguften
Oppdragsansvarlig revisor

Revisjonsstrategi 2019

Behandles i utvalg

Kontrollutvalget i Namsskogan kommune

Møtedato

21.11.2019

Saknr

23/19

Saksbehandler Jorunn Sund

Arkivkode FE - 216

Arkivsaknr 18/278 - 14

Kontrollutvalgssekretariatets innstilling

Kontrollutvalget tar den revisjonsstrategien til orientering.

Saksutredning

Revisor skal i samsvar med gjeldende revisjonsstandarder utarbeide en strategi og plan for sitt revisjonsoppdrag. Revisors strategi og plan for hvordan det enkelte revisjonsoppdrag skal løses er interne vurderinger og interne dokumenter hos revisor.

Regnskapsrevisor vil presentere revisjonsstrategien for regnskapet 2019 i møtet. I forbindelse med dette vil regnskapsrevisor gi en orientering om:

- Regnskapsrevisors risiko og vesentlighetsvurdering.
- Regnskapsrevisors arbeidsmetodikk – hvordan velges områder og utvalg ut for nærmere kontroll
- Hva vil regnskapsrevisor fokusere på for regnskapet 2019 og hva vil regnskapsrevisor ikke prioritere
- Regnskapsrevisors kontroll med kommunens økonomiforvaltning – herunder kommunens etterlevelse av aktuelle lovregler og kommunale vedtak

Kontrollutvalgssekretariatets konklusjon

Revisjonsstrategien skal utarbeides på faglig grunnlag og vil ha sitt utgangspunkt i risiko og vesentlighetsvurderinger. Formålet med å utarbeide en revisjonsstrategi er primært å avdekke områder med risiko for feilrapportering, samt hvilke revisjonshandlinger som må gjennomføres for at revisor skal kunne avgi sin revisjonsberetning.

Godkjenning av protokoll 21.11.2019

Behandles i utvalg

Kontrollutvalget i Namsskogan kommune

Møtedato

21.11.2019

Saknr

24/19

Saksbehandler Jorunn Sund

Arkivkode FE - 033

Arkivsaknr 19/165 - 2

Kontrollutvalgssekretariatets innstilling

Møteprotokollen fra dagens møte i kontrollutvalget, 21.11.2019, godkjennes.